

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தஸ்வாமிநேகம்:

ச ற் கு ரு ம னி ம ர லை

திராவிடசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமதாறுமுகநாவலபகவத்பாதபாதாரவிந்தரேணுசேகரரும்

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டைச்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை

திருநெல்வேலி ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தஸ்வாமி மடாலயம்

இவ்விரண்டனது பிரதிஷ்டாபகருமாகிய

அம்பலவாணநாவலர்ஸ்வாமிகள்

செய்தது.

இஃது

ஷை சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர்

வே. சின்னத்துரைப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

ஸ்டார் ஆப் இந்தியா பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தலியப்தம் ௧௯௧௨-சாதாரண (ஸ்ரீ) ஆவணிமீ ௧௭௨.

(Copyright Registered.)

உ
சிவமயம்.

முகவுரை.

நமது குருமூர்த்திகள் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகநாவலர்
ஸ்வாமிகள் வடக்கே பிங்கலை நாடியாகிய இமயமும்
நடுவே சுழுமுனை நாடியாகிய தில்லைவனமும் தெற்கே
இடைநாடியாகிய இலங்கையுமாக “மூன்று மிவை சிவ
பூமியே” எனத் திருமூலநாயனார் திருமந்திரத்தில்
தெளிவெடுத்தெண்ணிய அச்சிவபூமிகள் மூன்றனுள்
ஒன்றாய் இடை நாடியாகிய இலங்கையெனப்படும் சுழ
மண்டலத்திலே வடசாரதாகிய யாழ்ப்பாணத்திலே
நல்லூரிலே கார்காத்த வேளாளவருணத்திலே முடி
தொட்டவேளாளராகிய பாண்டிமழவர்குடியிலே ஞா
னப்பிரகாசஸ்வாமிகள்மரபிலே வந்து திருவவதாரஞ்
செய்து தாம் அவதரித்த தமிழ்நாட்டின் நிலைமைக்
கேற்ப நமது தெய்வத்தமிழ்தூற்கல்வியறிவின் முந்
றுணர்வு பெற்ற பாரங்கதராயும், அதற்கங்கமாக ஆரி
யமாகிய வடமொழியையும் உலகநிலைக்கேற்ப ராஜ்க
மாகிய ஆங்கிலத்தையும் கைவரப்பெற்றும், தாம் அவ
தரித்த சைவசமயமரபிற்கேற்பக் கர்மகாண்டம்
ஞானகாண்டம் என இருவகைப்பட்டு வடமொழி
தென்மொழியின்கண்ணுள்ள சைவசமயசாஸ்திரங்க

மூன்று பிரகாரத்தாலும் இத்தமிழுலகத்தை வாழ்வித்து இத்தமிழுலகம் வாழ்வந்த திராவிடசைவவாசஸ்பதி என்றும் மகோபகாரக மகாபுருஷரென்றும் தம்மை யாவருமொருங்கே கொண்டாடும் மகாப்பிரசித்திபெற்றார்.

ஸ்ரீமந்நாவலர்ஸ்வாமிகள் சைவசமயத்தினுள்ளும் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த முதனூல்கள் வேதம் சிவாகமமென இரண்டு, அவற்றுள்ளே வேதமும் அதன் வழித்தாகிய வைதிகமும் பொது, சிவாகமமும் அதன் வழித்தாகிய சைவமும் சிறப்பு, சிவாகமம் ஏனை நூல்களைத் தனக்கு அங்கங்களாகிய பூர்வபட்சங்களாகக்கொண்டு அங்கியாகிய சித்தாந்தம் தானாதலால் சித்தாந்தமென்றும் தந்திரமென்றும் யோகநாடிநாமத்தையுடையதாமென்னும் தாரதம்மியத்தைத் தமது நூல்களாலும் உபந்நியாசங்களாலும் சைவசமயிகளுக்கு இனிது எடுத்து விளக்கி அங்ஙனமே அதனை நிலைநிறுவுதலும் செய்தருளினர்.

வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் வடமொழியிலுள்ளனவாதலால் அவற்றின் முடிபொருளைத் தமிழுலகம் உய்யவேண்டித் தமிழர்க்கறிவுறுத்த வேதமே தமிழில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஸ்ரீமந்நிவாசகஸ்வாமிகள் என்னும் சிவாம்சபூதர்களாகிய சமயாசார்யர்களை இடமாகக்கொண்டு அருள்வடிவிற்குய் அவர்கள் வாக்கிற்கலந்து அவதரிப்ப அவர்கள் சிவமே தாமாய்நின்று பாவடிவினருளிச்செய்த தேவாரதிருவாசகங்க

ளாகிய திருநெழித்தமிழ்த்திருமுறைகள் அருட்பாக்க ளாகிய தமிழ்வேதங்களாதலையும், சிவாகமமே திருக் கைலாசபரம்பரையில் ஸ்ரீமத் தக்ஷிணமூர்த்தியைப் பிர தமகுலபதியாகக்கொண்டுவந்த நந்திமரபில் ஸ்ரீமந் மெய்கண்டசந்தானத்தில் ஈராட்டைஞானப் பச்சிளங் குழவியாகிய ஸ்ரீமந்மெய்கண்டநாதசிவாசார்யர், சக லாகமபண்டிதராகிய ஸ்ரீமத் அருணந்திசிவாசார்யர், ஸ்ரீரிகமஜ்ஞானசம்பந்தசிவாசார்யர், சத்தியோமுக்திப் பிரதர் ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவாசார்யர் என்னும் சந்தான சார்யர்களையும் இவர்தம்வர்க்கத்துட் பொருந்தினவர் களாகிய திருவிசுவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் திருக்க டவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் மனவாசகங்கடந்தாரெ ன்னும் சிவாசார்யர்களையும் இடமாகக்கொண்டு அறுப வஞானவடிவிற்கூய் அவர்கள் வாக்கில் வந்தவதரிப்ப அவர்கள் சிவமே தாமாய்நின்று பாவடிவீலருளிச்செ ய்த சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் சிவப்பிர காசமுதலிய அறுபவஞானத்திருமுறைகள் பதினாண் கும் திராவிடசித்தாந்தங்களாதலையும், இந்தமுறையால் வேதசிவாகமங்கள்போல இத்தமிழ்வேதங்களும் திரா விட சித்தாந்தங்களும் ஈஸ்வரவாக்கியங்களேயாய் ஸ்வ யம் பிரமாணங்களாதலையும், தமிழர்களாகிய சைவசம யிகள் இவற்றை அங்ஙனம் புத்திபண்ணித் தமது நியம பாராயணத்திலும் நியமசிரவணத்திலும் அறுபவஞா னத்திருமுறைகளாகப் போற்றி அவற்றின் பொருளைக் குருமுகமாகக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிஷ்டை கூடிச் சிவப்பிரசாதம் பெறல்வேண்டுமென்பதையும்,

தமிழில் ஏனையர் பாக்களும் ஏனையர் சித்தாந்தங்களும் அவரவர் தாரதம்மியவகைபற்றிக் கொள்ளற்பாலனவும் தள்ளற்பாலனவுமாய்ப் பல பேதமுற நிற்பனவாதலால் அவை இவைபோலாகாவென்பதையும், அவற்றை இவற்றிற்குச் சமமாகக்கொண்டு இவற்றோடொருங்குவைத்துப் பாராட்டுதல் பிராந்தியாதலொன்றோ, அது வைதிகசைவ மரபிற்கேலாது அம்மரபை உல்லங்கனம் பண்ணிய சூலபாதகமாய்ச் சிவாபசாரமாய் உய்தியில் குற்றமாமென்பதையும் தமது நூல்களாலும் உரைகளாலும் உபந்நியாசங்களாலும் இனிது எடுத்து விளக்கி அங்ஙனம் நிலைநிறுவுதலும் செய்தருளினர்.

தேவார திருவாசகங்களாகிய தமிழ்வேதங்கள் எட்டுத்திருமுறைகளாக அவற்றதுசார்பில் திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய சிவாநுபூதிச்செல்வர்கள் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாந்திருமுறையாகவும், திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் பத்தாந்திருமுறையாகவும், திருவாலவாயுடையார்முதல் நம்பியாண்டாரம்பி யீரூக அபியுத்தர்களருளிச்செய்த திருமுகப்பாசாரம் முதலிய பிரபந்தங்கள் ஒருங்குசேர்ந்ததொருதி பதினொராவ் திருமுறையாகவும், ஸ்ரீமதானந்த நடராஜமூர்த்தி “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துக்கொடுக்க நமது ஸ்ரீமத் விருஷபஸ்வாமிசரணர் சேக்கிழார்ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த “திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம்” பன்னிரண்டாவ் திருமுறையாகவும் திருமுறைகண்ட ராஜராஜ அபயகுலசேகரசோள்மகாராஜா காலத்திலு

நம்பியாண்டார்நம்பியினாலும் அநபாயசோளமகாராஜா காலத்தில் சேக்கிழார்நாயனாராலும் செப்பேடுசெய்து வகுக்கப்பட்டதென நமது சத்யோமுகத்திப்பிரதர் ஸ்ரீமத் உமாபதிசிவாசார்யபூஜ்யபாதர்கள் திருமுறைக ண்டபுராணத்திலும் சேக்கிழார்புராணத்திலும் அருளிச் செய்தபடி இத்தனை திருமுறைகளும் சேர்ந்து அத்தமிழ்வேதங்களுக்கு உபப்பிரும்மணங்களாய் ஆப்தவாக்கியங்களாதலையும் தமது நூல்களாலும் உரைகளாலும் உபந்நியாசங்களாலும் எடுத்து இனிது விளக்கி அங் னனம் நிலைநிறுவுதலும் செய்தருளினர்.

இங்கே வேதரூபமும் உபப்பிரும்மணரூபமுமாக வகுத்துக் கூறிய அருளரூபவஞானத்திருநெறித்தமிழ்த் தெய்வத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய திருத்தொண்டர்பெரியபுராணம் தமிழிற் பத்தியரூபமாயிருத்தலால் அது கற்றோர்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு எளிதில் உபயோகமாகாமையால் கற்றோரும் மற்றோருமாகிய எல்லார்க்கும் உபயோகமாகவே ண்டி அதனை அருளிச்செய்த சேக்கிழார்நாயனாரிடத்தில் தாதாத்மியரூப அபேதபாவனை தமக்குவந்து அவ்வபேதபாவனாசித்தியினால் அச்சேக்கிழார்நாயனாரே தாமாய்நின்று கருணையினால் அப்பெரியபுராணத்தைக் கத்தியரூபமாகச் செய்து அதனைக் கத்தியரூப “பெரியபுராண” மென்னும் அப்பெயரினற்றானே உலகுய்ய வெளியிட்டு வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி என்னும் மூன்று பகுப்பினதாய்ச் சிவாகமங்களிற் செவ்வேபிரதிபாதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை

யோகம் ஞான மென்னும் நான்குபாதங்களையும் அது
ஷ்டானத்திலும் அதுபவத்திலும் வைத்துப் பிரதிபா
தித்து வேதசம்மதமாய்ச் சிவாகமப் பிரதிபாதிதமாகிய
சைவசித்தாந்தத்தினது சர்வோத்கர்ஷத்தை நிலைநிறுவு
தலும் செய்தருளினர்.

தமது கத்தியரூப “பெரியபுராண” த்தால் நிலை
நிறுவிய சைவசித்தாந்தசர்வோத்கர்ஷத்தைப் பிரமா
ணம் லக்ஷணம் சாதனம் பிரயோஜனம் என்னும் நான்
குதிறத்தின் வைத்துப் பிரதிபாதிப்பன திராவிடசித்தா
ந்தங்களாதலால் அவற்றின்பொருள் அவற்றிற்குரிய
அதிகாரமுறையில் சிவதீக்ஷாவான்களாய்க் கற்றோர்க்க
ன்றி ஏனையோர்க்குப் புலப்படாமையால் அது கற்றோ
ரும் மற்றோருமாகிய எல்லார்க்கும் உபயோகமாகவே
ண்டிக் கருணையினால் அவற்றின்பொருளைப் பிரச்சினை
த்தரரூபமாகிய “சைவவினாவிடை” யென்னும் சிறு பிர
பந்தங்களிலமைத்து அச்சித்தாந்தப்பொருளைப் பாலர்
வரை அவரவருள்ளத்துப் பதித்து நிலைநிறுவுதலும் செய்
தருளினர்.

இனி அச்சித்தாந்தப்பொருளைக் கேட்டற்கு அதி
காரிகளாவார்க்கு இன்றியமையாத வேண்டப்படும்
குணங்கள் சாமான்யம் விசேஷமென இருதிறப்படுத
லால் அவற்றை யுணர்த்துதற்கு முறையே சாமான்ய
நூல்களாகிய பாலபாடம் முதலியவற்றையும் விசேஷ
நூல்களாகிய சைவசமயநெறியுரை முதலியவற்றையும்
தாமே செய்தும் திருத்தியும் வெளியிடுதலும் செய்தரு
ளினர். இன்னும் திருக்கைலாசபரம்பரை ஸ்ரீமந்மெய்

கண்டசந்தானத்தில் வந்த தமது சைவசித்தாந்தத்துக்கு அனுகூலங்களாக நமது நாவலர்ஸ்வாமிகள் சாமாந்யவகையாலும் விசேஷவகையாலும் செய்தருளியனவும் வெளியிட்டனவும் வெளியிடப்பெறாது எஞ்சினின்றனவுமாகிய நூல்களும் உரைகளும் உபந்யாசங்களும் மிகப்பல. அவை இங்கே விரிப்பிற் பெருகும்.

நமது தமிழுலகத்துப் பொதுவகையால் பிரஜைகளது யோக்கேஷமத்தை விரும்பி நமது நாவலர்ஸ்வாமிகள் ஆங்காங்கு மகாசபைகளைக்கூட்டிப் பிரஜாநாதிபதிகரூபமாகச் செய்த செயல்கள் பல. சிறப்புவகையால் வைதிகசைவசமயிகளாகிய விசேஷப்பிரஜைகளது விசேஷயோக்கேஷமத்தை விரும்பி ஆங்காங்கு விசேஷமகாசபைகளைக்கூட்டி விசேஷப்பிரஜாநாதிபதிகரூபமாகச் செய்த செயல்கள் பல. அவரது இவ்வனுக்கிரகச் செயல்களுள் வேதம் சிவாகமம் தமிழ்வேதம் திராவிடசித்தாந்தம் முதலிய நூல்களுக்கும் வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் அப்பிராமாண்யத்தையேனும் அநங்கீகார்யத்வத்தையேனும் அப்பிராபல்யத்தையேனும் மற்றெவ்வித லகுத்வகுணத்தையேனும் தத்தமக்கமைந்த ஒவ்வோர்சார்பின் தூபிமானமிகுதியால் புறச்சமயிகளாயும் அகச்சமயிகளாயுமின்று ஆரோபித்துத் தத்தம் சார்பிற்கே ஒப்புயர்வினமை பாராட்டிவந்த அவ்வச்சார்பினரைத் தமது நூல்களாலும் உரைகளாலும் உபந்யாசங்களாலும் கண்டித்துச் சிஷ்டாசார பரம்பரையால் அவ்வவற்றிற் கமைந்த பிராமாண்யத்தையும் அங்கீகார்யத்வத்தையும் பிராபல்யத்தையும்

மற்றும் கௌரவகுணங்களையும் அவ்வவற்றின் கண் முறையே வைத்து இனிது விளக்கி நிலைநிறுவுதலும் செய்தருளினார்.

இவற்றுள்ளும் தமிழ்வேதம் முதலிய அருள நூபவ: ஞானத்திருநெறித்தமிழ்த்தெய்வத்திருமுறைகள் பன்னி ரண்டும் சிவாகமமும் திராவிடசித்தாந்தம் பதினான்கும் என்னும் இவற்றையே தமது சர்வஸாரஸ்வமாகக் கொண்டவர் தமது நாவலர்ஸ்வாமிகளாதலால் அவற்றிற்கு அணுத்துணைலகுத்வம் எத்துணைப் பூர்வர்களாய் எத்துணை வலியர்களாகிய எவர்களால் வந்தாலும் அதனைத் தாம் அணுத்துணையும் சகிக்காது தமது உடற்கும் பொருட்கும் எத்தனை இடையூறு அதனால்வரினும் அதுவும் திருவருளால் வருவதல்லது மற்று அவரால் வருவதன்றென்பதை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்துத் தமது ஆன்மார்த்த பூர்பராகிய அழகியசிற்றம்பலமுடையார் திருவருளே அந்தாங்கதுணையாகக் கொண்டும் தமது இஷ்டதெய்வமாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமண்ணியஸ்வாமியே ஆபத்ஸகாயராய்த் தமக்கு முன்னிற்கும் தெய்வமாகக் கொண்டும் தமது அவ்வித இடையூற்றுச்சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வெவ்விடையூறும் தம்மையணுகாது தமதருள்வலியால் அவற்றை அதிக்கிரமித்து அவ்வருள்வலி பற்றிய தமது பராக்கிரமபௌருஷத்தின்கண் தலைநின்று தமது சர்வஸாரஸ்வத்துக்கு ஆரோபிதமாகிய அந்தலகுத்வத்தைக் களைந்து அதனது குருத்வத்தை உலகறியத் திருவருள்சாட்சியாக நிலைநிறுவுதலும் செய்தருளினார். இந்நாள் மேலைத்தேசத்தினின்றும் பெரும்ப

ணச்செருக்கோடு வந்து நமது தமிழ்நாட்டில் பெரும் பாலும் ஈனஜாதிகளை ஓர்சார் பற்றிய ஊனமதம் மிக எளியதொன்றாகலின் அது நமது விஜயகேசரி நாவலர் ஸ்வாமிகள் புருவநெரிப்பினால் தன் வலிகுன்றி ஒடுங்கியது அவரது பாலலீலாவித்தியாவிநோதசமயத்திலென்பர் அஃதுணர்ந்தோர். அது அவர் தமக்கோரரிதெனக்கொண்ட செயலன்று. எதிலும் எம்பெருமானது அருள்வலியும் சத்தியமும் கடைப்பிடியும் பெளருஷமும் அகாமர்களுமொப்பியதென்பது அனுபவமேயாம்.

இனி அவரது ஸ்வாநுஷ்டானமோவெனின், தாமெவ்வெவற்றை லோகோபகாரமாக எப்படி யெப்படி நீலை நிறுவினரோ அப்படி யப்படியே வேதம் சிவாகமம் விதித்தமுறையுழி நின்று தர்மசாஸ்திரங்கள் சொல்லிய சாமான்யகுணங்களும் சிவசாஸ்திரங்கள் சொல்லிய விசேஷகுணங்களும் தம்பால் அமையப்பெற்றுப் பூர்வ புண்ணியபுகங்களிலுள்ள ரிஷிகள் முனிவர்கள் முதலிய புண்ணியர்களும் கடைபோகப் போற்றமுடியாதென்ற அத்தியந்தம் துஷ்கரமாகிய நைட்டிகப்பிரம்சரியவிரதத்தை அணுத்துணையேனும் மாசுமறுக்கலவாது அத்தியந்த ஜ்வலனமாகிய அக்கினிதூல்ய நியமவிரதமாகப் பூண்டு அதனால் எவரையும் மாற்றும் துவரப்பொல்லாத இக்கலிவலியை ஐயித்த விஜயகேசரியாய்ச் சிவாகமங்கள் விதித்தபடி சிவாசார்யர் முன்னிலையாகச் சமயம் விசேஷம் நிர்வாணம் என்னும் மூன்று சிவதீட்சைகளும் பெற்றுச் சிவசரியை சிவகிரியை சிவயோகம் சிவஞானமென்னும் நான்குபாதமும் வாய்

ந்து, சிவபூசையின் முயன்று தமக்கமைந்த ஸ்படிக
 லிங்கமூர்த்தியில் ஸ்ரீசிதம்பரசிற்சபை அழகியசிற்றம்பல
 முடையாரே தமது ஆன்மார்த்த பூஜ்யராகக்கொண்டு,
 அவரதுபூசையில் எவ்வாற்றாலேனும் எத்துணையேனும்
 வழுவந்துவிடுமோ என்னும் அச்சத்தால் சர்வஜாக்ருக
 ராய்ப், பூசைக்குவேண்டப்படும் இடம் பொருள் ஏவல்
 கள் குறைவறவமைந்த சம்பந்ராய், முன்னும் பின்னும்
 நிகழும் தமது சர்வகாரியங்களும் தமது பூஜைக்கங்க
 மாக அத்தனையும் அதன்கண்ணேபோய் முடிவுபெற
 அதனையே தமக்கு மிக முக்கியமாகக் கொண்ட பரம
 தற்பரராய் இப்படியே அக்கினியும் அஞ்சும்படி அத்
 தனைபாவநமாகத் தமது அழகியசிற்றம்பலமுடையா
 ரது நித்தியபூஜையைச் சர்வோபசாரங்களோடு நிர்வியா
 சபக்தியினால் யாவஜ்ஜீவம் செய்து முடித்த சிவபூஜாப
 ராயணராய், உண்மைநாயன்மார் சமயாசார்யர் சந்தான
 சார்யர் திருவடிக்கமலங்கள் சதா மலர்ந்துகொண்டிரு
 க்கும் திவ்யபவித்திரதாடகம் தமது ஹிருதயமாக அவ
 ர்களையும் அவர்தட்கெளிவந்து நின்ற அழகிய சிற்றம்பல
 முடையாரையும் மறவாது சதா சேவித்து வாழும் பரம
 சேவகராய், வேதாகமங்களும் வைதிகசைவசமயமும்
 சிவாகமம் விதித்தபடி சிவாலய நித்தியநைமித்திகங்
 களும் தெய்வத்தமிழ்மொழியும் உண்மைநாயன்மார்க
 ளது அருளனுபவஞானத் திருநெறித்தமிழ்த்தெய்வத்
 திருமுறைமேன்மையும் உலகெங்கும் மிக்கோங்க மெல்
 வினையாலேனும் வல்வினையாலேனும் அவற்றை வளர்
 க்குமாறெழுந்த பேராசையன்றி வேறுசையிலராய், அவ்

வுண்மைநாயன்மார் குருபூஜை மாகேஸ்வரபூசை அவர்
கள்மகிமாவர்ணனம் இவற்றில் சதா கர்த்தாவும் காரயி
தாவுமாய்ப், பஸ்மோத்தூளனதிரிபுண்டரலாஞ்சிதவிக்
கிரகராய், நுத்திராக்ஷமாலாபரணாலங்கிருதராய்ச், சிரு
க்சந்தனதாம்பூலாதிபோகசாதனவர்க்குஜிதராய், ஸ்ரீபஞ்
சாட்சஜபரராய்ச், சிவத்தியானதற்பரராய்ச், சிவஜ்
ஞானைகரிஷ்டராய்ச், சிவாநுபூதிச்செல்வராய்த் தமது
நிகமாகமோக்த சுத்தாத்வைத சித்தாந்தசைவநெட்டிக
சிவாச்சிரமவிரதத்தைச் சாஸ்திரசிஷ்டஜனலாநீயமாக
யாவஜ்ஜீவம் நிர்வகித்துக்கொண்டுவந்து செவ்வே முடி
த்த சைவபுருஷரத்தினம் நமது குருமூர்த்திகள் ஸ்ரீமத்
ஆறுமுகநாவலர்ஸ்வாமிகள் இது அவரது ஸ்வாநுஷ்
டானசங்கிரகம்.

இனி நமது நாவலர்ஸ்வாமிகளிடத்தில் நாமறிய
உலகறிய விளங்கிய விசிஷ்ட குணங்களாவன: ஈசர
பக்தி, பாசவைராக்கியம், ஜீவகாருண்யம், பிரம்ஜ்ஞா
னம், ஔதார்யம் (கொடை) ஆசிருதசம்ரட்சணம்,
(அடைந்தவர்களைக்காதல்,) சௌலப்பியம் (எளிய
ராதல்,) தாட்சண்யம் (கண்ணோட்டம்,) மதுரபாஷ
ணம் (இன்சொலுடைமை,) ஹிதகாரித்வம் (இதத்தை
ச்செய்தல்,) நியாமகத்வம் (நியமித்து நடத்துதல்,)
லோகாபவாதபயம், சஜ்ஜனசங்கம் (நல்லாரிணக்கம்),
பரகுணப்பிரீதி, சிஷ்டஜனபராதீனத்வம், பாரம்பர்ய
பரிஜ்ஞானம், சௌஹார்த்தம் (நல்லமனமுடைமை),
சாதுஜனவாற்சல்யம், நிர்ப்பயத்வம், நிரகங்காரத்வம்,
(யானென்பதில்லாமை,) நிர்மமத்வம் (எனதென்பதில்

லாமை,) சத்தியவிரதம், சத்தியசங்கல்பம், பிரபுத்வம், நியாயாநுவர்த்தித்வம் (நியாயத்தின்பின் தொடர்தல்,) தத்வகதனம் (உண்மைபேசல்,) ஐதேந்திரியத்வம், நிஸ் பிருஹத்வம் (ஆசையின்மை,) பிரபஞ்சதிருணீகாரம் (பிரபஞ்சத்தைத்திருணமாக நினைத்தல்,) கௌரவம், ஹேயகுணவர்ஜனம் (தள்ளப்பட்ட குணங்களை விடு தல்,) குருலிங்கசங்கமநம்ரதை (குருலிங்கசங்கமவழி பாடு,) உபாதேயகுணஸ்வீகரணம் (கொள்ளப்பட்ட குணங்களைத் தனதாகக்கொள்ளல்,) ஒளந்நத்தியம் (உயர்வுடைமை,) சமதிருஷ்டி, சரசோல்லாசம், பிரசந்நதை, ஸ்நிக்தத்வம் (குழைவுடைமை,) அகுதோபயங்க ரத்வம் (பிறர்க்கு எவ்விதத்தும் பயத்தைச் செய்யா மை,) ஆர்ஜவம் (நேர்மை,) அஹிம்சிரத்வம் (துன்புறுத் தாமை,) அநாக்ராததைந்யகந்தத்வம் (தைன்னியத்தி னது மணமும் தெரியாமை.) அக்கிரகண்யத்வம், அச லத்துவம் (அசையாமை,) பிரதிஜ்ஞாத சமாபநம் (செய்வதாக மேற்கொண்டதைச் செய்தேமுடித்தல்,) உபகாரகத்வம், ஆத்மசக்தி (தேரியசக்தி,) பாரமார்த் திகதிருஷ்டி, அயாசகத்வம், பரமோத்தேசியகத்வம், பாரம்யம், பாவநத்வம், ஆசாரசீலத்வம், வாக்மித்வம், ஸ்வாதந்திரியம் (தந்யயத்தனாதல்,) ஸௌஜன்யம், இஷ்ட ஜனபரிபாலனம், சித்தாந்தாபிநிவேசம் (சித்தாந்தத் திற் புகலுடைமை,) விவேகம், அநாயாசத்வம், கோப்ய மானத்வம், காம்பீர்யம், பிரௌடிமை இவை முதலாக நூலும் மகாத்மாக்களும் கொண்டாடிய பலகுணங்களாம்,

இப்பல குணங்களுக்குமாலயம் நமது குருஸ்வாயி களாதலால் எந்த விவகாரமாயினும் அதனதன் சித்தாந்தம் தமக்கு முன் ஸ்வயமே வந்து நிற்பத் தாம் அதனைப் பற்றிநின்று விவகரிப்பதல்லது மருளினாலேனும் அவிச்சையாலேனும் அவாவினாலேனும் அச்சத்தினாலேனும் மதாபிமானத்தினாலேனும் பூர்வபட்சத்தைச் சித்தாந்தமாகப் பற்றிநின்று விவகரிக்கும் விபரீதவழக்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நமதடிகளார்க்குத் தெரியாது. அவ்வியல்பினதோரறியாமை அவர்க்கோரிலக் கணமாக நாம் ஈண்டு நிரூபிக்கின்றோம். இது நாமாத் திரமன்று உலகமறிந்தொப்பிய உண்மை. ஒன்றில் ஐபுற்றுவந்தோரிருவருள் வியவகாரத்தில் ஒருவர் மற்றொருவரைப் பார்த்து இது “யார்சொல்லியது யாரெழுதிய” தென்று வினாவுவார்க்கு “நாவலர் சொல்லியது நாவலரெழுதிய” தென்று விடையிறுக்கப் படுமெனின் அதற்கதுவே சித்தாந்தம் அதில் ஐயமில்லை. இது இந்நாள் நமது தமிழுலகவாய்பாடு. ஆரிய உலகத்தும் ஆங்கில உலகத்தும் சென்றவரை இதுவும் ஓர்வாய்பாடு.

“சித்தாந்தமே சித்தாந்தம் அதுவல்லாதன பூர்வபட்சங்க” னென்று ரத்திரத்திரயகிரந்தரத்தினம் முறையிட்ட நிரூபபத சித்தாந்தத்தையே சித்தாந்தமென்று கடைப்பிடித்து அதனை எங்கும் வளர்த்து நிறுவிய நமது சித்தாந்தச்செல்வனார்க்கு எவ்விவகாரத்திலும் பூர்வபட்சத்தை விட்டு அகாமர்களும் மதிக்கச்

சித்தாந்தத்தை நிறுவுதல் இயற்கைக்குணமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?

எம்பெருமான் நாவலர்பெருமான் வந்தவதரித்த புண்ணியந்தான் அன்னியஜாதிகளால் அன்னியபாஷைகளால் அன்னியமதங்களால் ஊடுகலந்து நமது பாதகண்டம் மிச்சிரமாய் இருண்மூடிய கலியினின் னாட் காடாந்தகாரத்தில் வேதாகமங்களும் திராவிட வேதசித்தாந்தங்களும் வைதிகசைவமும் சிவசின்னங்களும் சிவதர்மசிவஞானங்களும் சிவாலயகைங்கரியங்களும் குருபூஜைமடங்களும் பசுமடங்களும் நந்தனவனங்களும் தர்மசாலைகளும் வேதசிவாகமஞாலயங்களும் திராவிடசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைகளும் வைதிகசைவோபந்யாசங்களும் சிவநாமோத் கோஷமும் வைதிகசைவசபாநிர்மாணங்களும் சிவசாஸ்திரநிக்ஷேபஸ்தானநிர்மாணங்களும் மெய்கண்டசந்தானசித்தாந்தபாரம்யமும் சிவோத்கர்ஷ நிச்சயஜ்ஞானமும் திரிபதார்த்தவிசாரமும் பந்தமுக்திவிவேகமும் சிவஜ்ஞானபரிபாலனமும் சிவபக்தமகோத்ஸவமும் சிவாசாராநுவர்த்தனமும் வர்ணச்சிரமநியமங்களும் சிவாச்சிரமசீலங்களும் முதலிய உத்தமதர்மங்கள் வைத்த இடம் தொட்ட இடம் தெரியாமல் மறையப்போனவை புனருற்பவித்துப் பிரசன்னங்களாய் வெளிவர, இந்நாட்பலரும் நமது நாவலருருப்பிரதிஷ்டாபிதசதாசாராநுவர்த்தகர்களாய் வித்வான்களும் சாதகர்களுமாய்க் குருவும் சீடர்களுமாய் உபந்யாசகர்களும் சரோதாகர்களமாய்ச் சிவோத்கர்ஷ சித்தாந்தோத்கர்ஷ கிரந்தகர்

த்தாக்களும் காரயிதாக்களுமாய் அவற்றது அத்யாப
கர்களும் அத்தியேதாக்களுமாய்க் கர்மதபஜப திபரன
ஞானரூபபஞ்சமகாயஜ்ஞகிருத்துக்களாய்ச் சிவசின்ன
தாரணப் பிரசன்னவிலாசர்களாய்ச் சிவமகோத்ஸவ
திதிருக்ஷுக்களாய் அம்மகோத்ஸவதிஷ்டாக்களாய்ச்
சிவமகோத்ஸவதர்சகர்களாய் அன்னதானவிலாசர்க
ளாய்ச் சர்வதர்மகீரதர்களாய்த் தமிழ்ப்பிரஜைகளெல்
லாம் தலையெடுப்ப நமது இத்தமிழுலகமும் அபலுலக
மும் சம்மங்கள சிவப்பிரகாசமாக இந்நான் நிகழ்ந்து
கொண்டுவரும் மகைஸ்வரியகலியாணவைபவம் என்
பது யாரறியாதார்!! எம்பெருமான் வந்தருளிய புண்
ணியந்தான் இந்நான் நாவலர் யாம் பாவலர் யாம் ஞானி
கள் யாம் யோகிகள் யாம் எனப்பல்லோரும் அங்க
ங்கு ஞானமும் ஆசாரமுமுடையர்களாய்ப் பொருளும்
புகழும் பூஜ்பதையும் பெற்றுவாழும் அவரவர் இன்
பவாழ்வு என்பது யாரறியாதார்! இந்தக் காடாந்த
காரத்தில் எம்பெருமான் நாவலர்ஸ்வாமிகள் லோகப்
பிரகாசகராய் வந்தவரவை விமற்சரர்களா யுற்றுகோக்
குவார்க்கு அது சிவாஜ்ஞையினால் இத்தமிழுலகினிரு
ளைத் தடுத்து அதனை வாழ்விக்க வந்த வாழ்வின் வரவா
ய்முடியுமன்றி மற்று யாதென்று யாம் சொல்வோம்!

இனி ஒளியைத் தந்து இருளைத் தடுப்பவரெவரோ
அவர் குருவெனப்படுவராதலால் அவ்விதப்பினர் நமது
ஸ்ரீமத் ஆறுமுகநாவலர்ஸ்வாமிகளென்பது மேலைவி
காரங்களால் இனிதுபெறப்படுதலால் சிவாஜ்ஞையால்
நமக்கித்துணை எளிவந்த அவராற்பயன்பெற்ற இத்தமிழ்

மூலகவாசிகளாகிய சைவசமயிகள் உண்மையில் அவர்க் குச் சீடர்களாக அவர்களுக்கெல்லாம் அவர் குரு ஆயி னாரென்பது தானே சித்தித்தது. அதிலும் பிறர்க்குப் போதிப்பதோடமையாது தாமும் அங்ஙனம் ஒழுகிக் காட்டுவாராய்க் குருத்வத்துக்கு வேண்டப்படும் குண சாமக்கிரிகளது சத்பாவம் தம்பாலமைந்த தன்மைய ராதலால் அவர் இத்தமிழுலகம் போற்றும் சற்குரு ஆயி னாரென்பதும் அங்ஙனமே சித்தித்தது. அதிலும் தமது சற்குருத்வத்தில் தமது காலத்திற் றம்மோடொத்தவ ராய்த் தமக்குத் துணையாவார் ஒருவர் பிறின்றுத் தம் மையெதிரிட்டுவரும் பாதகங்களுக்கெல்லாம் தாமே பரிஹாரமும் தமக்கு வேண்டும் சாதகங்களுக்கெ ல்லாம் தாமே ஜனகத்துவமும் வசித்துத் தாமொரு வரே தமது குருத்துவத்தைத் திருவருளைப்பற்றிநின்ற தமது தனிவலிகொண்டிய்த்த ஒப்புயர்வின்மைபற்றி யும், தூண்டா ஒளியுடைமைபற்றியும், விலைமதிக்கவொ ண்ணாத மேன்மையுடைமைபற்றியும், உலகிற்கலங்கா ரமாதல்பற்றியும், ஜகம்மோகனத்வம்பற்றியும் சற்குரு மணி என்று வழங்கப் பெறுதற்குரியராயினாரென்பதும் தானே சித்தித்தது. காலாந்தரங்களில் இருள்பெருகி ஒளிமறைபும் காடாந்தகாரவேளைகளில் “அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபரனாகியருளிய பெரு மையைச் சிறுமையென் நிகழாதே” “முற்செய் தவத் தாற் கிழியிடு நேர்பட்டு” என்றபடி அதனதனளவிற் கேற்பத் தமது அம்சத்தால் நேரேதான் ஒவ்வோர் சுத் தசேகனங்களிற் கலந்துதான் ஈஸ்வரனே குருவாய்

வருவனென்பதும், அப்படிவருமவனது வரவிற்கு அடையாளம் என்னை என்றும் ஆசன்கையில் மகானை நங்கள் எவனை எகிபளித்துச் சூழ்ந்து சேவிக்க எவன் சிஷ்டாசாரபரம்பரைக்கு மாறுபடாது அதனை அநுவர்த்தித்து அவர்களுக்கெல்லாம் மிக்க உபகாரகனாய் அவர்களைக் கைதூக்கிவிடும் விசிஷ்டகுணரீலனோ அவனிடத்ததாகிய அவ்விசிஷ்டகுணமே அவ்வடையாளமாக அவனிடத்தில் ஈஸ்வரத்துவம் கொள்ளப்படுமென்பது ஆப்தர் வழக்காதலால் அவ்விசிஷ்டகுணம் தம்பாலுடையராய் வந்த வரின்னருள் ஒருவர் நமது நாவலர்ஸ்வாமிகளாதலால் இத்தமிழுலகம் அவரை அவ்விதம்பின்னவைத்துப் போற்றக் கடைமைபூண்டு சிஷ்யபாவமெய்திற்றென்பது நிர்விவாதமேயாம்.

இத்தமிழுலகத்துள் நாயினேனும் ஒருவனாய் முன்னைப்பிறப்பினேதோ தவத்தால் எம்பெருமான் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகநாவலசற்குருமணிகளது சிஷ்யகோடியிற்கடைக்கோடியின்வைத்தெண்ணி நிற்கப்பெறும் பெரும்பேறு பெறுவதோர் பெருவழியில் குறுக்கேநேர்ந்தேனாதலால் “யதாதேவேததாருளே”

‘தேவனிடத்து பப்படி அப்படியே குருவினிடத்தில்’ பக்திசெயற்பாற்றென்று சுருதி ஆஞ்ஞை தந்த படி நமது சற்குருமணிகளை நமது சேஷ்டர்களைப் பார்த்துக் கவிஷ்டனாகிய தமிழேனும் மனம் வாக்குக் காயங்களால் சதாஸழிப்பட்டு ஆட்செய்யப் பெற்றேனாயினேன்.

நம்மை ஆட்கொண்ட சற்குருமணிகளே

இக்கணமே முத்தியினை யெய்திடினும் யானினேந்த
வக்கணமே யானந்தந் தந்திடினு—நற்கணத்தார்
நாயகற்கு நாயகிக்கு நானடிமை யெப்பொழுது
மாயிருத்த லன்றியிலேன் யான்.

என்னும் சித்தாந்தவசனப்படி மனம் வாக்குக்கா
யங்களினால் வழிபட்டு ஆட்செய்யப் பெறுவதல்லது
நமது சர்வஸ்வமும் தம்மதெனக்கொண்ட எம்மடிக
ளார்க்கு யாம் கைம்மாறு என ஒன்று செய்ய மிஞ்சி
நின்றது மற்று யாதொன்றுளது!! ஆதலால் நமது ஆறு
முகநாவலசற்குருமணிக்கு அவர் நம்மைப் பெறுவித்த
அவாருளை நினைந்து அதற்குக் கைம்மாறாகத்தான், இன்
னும் அவரே நமக்குக் குருவடிவின்வந்து தமது அருளை
நிஸ்ஸேஷமாகப் பெறுவிக்க வேண்டிய பயனை நினைந்து
அதற்கு வாயிலாகத்தான், அவர் தம்பான் மாறாததோர்
பிள்ளைமை அன்பின்வழி நின்று புழுத்தநாயினுங்கடை
யேன் முன் மெய்கண்டதேசிகமாலே பஞ்சாக்காதேசிக
மாலேமுதலிய குருஸ்துதிசெய்த நமது ஞானமூதாதை
கள் சென்றவழிச் செல்வேனாய் நமதுசற்குருமணிக்கு
வப்பதோர் ஆமென்னும் மாலையாகச் “சற்குருமணி
மாலே” என்னு மிப்பிரபந்தத்தைச்செய்து சமர்ப்பித்தே
னானேன். இதனால் “சற்குருமணிமாலே” என்னும்
பெயர் இந்நூற்குக் காரணக்குறியாய் நிர்ப்பாதமாய்ப்
பொருத்தமுற்றுநின்றமை ஈண்டுவிளக்கியபடியாயிற்று.

இனி மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் இம்மூன்றும்
பற்றிய வழிபாடுகளுள் மனம் காயம் என்னும் இரண்

டையும் பற்றிய வழிபாடு தன்னோடு நின்றுவிட வாக்கு
ப்பற்றிய வழிபாடாகிய ஸ்துதியொன்றுதான் தனக்கு
ப்போலப் பிறர்க்கும் தன்காலத்துப்போலப் பிறர்கால
த்தும் உபகாரகமாய்நிற்கும் பொதுவழிபாடாதலால்
இந்தச் “சற்குருமணிமாலே” யும் அங்ஙனமுபகாரக
மாகவேண்டி அதனை ஈண்டு அச்சிறப்பிப்பித்து வெளி
யிடுதலுமாயிற்று.

ஆதலால் குருபக்திசீலர்களாகிய சைவசமயிகள்
யாவரும் “சற்குருமணிமாலே” என்னும் இப்பிரபந்த
த்தை அன்போடு பாராயணம் செய்து குருப்பிரசாதத்
தால் இகபரலாபங்களும் முத்தியின்பமும் பெற்று இன்
பத்தினமர்ந்தினிது வாழக்கடவர்கள்.

 ஆறுமுகநாவலர்ஸ்வாமிகளது, சரிதைகள்
ஈண்டைக்கு வேண்டியவளவில் சாரமாகக் கூறப்பட்
டன. அவற்றின் ஆதாரவிபற்றிய பரப்பு “நாவலவிஜ
யம்” என நம்மால்செய்து வெளியிடப்பெறும் கிரந்தத்
தில் காணலாம்.

சேபெனக்குச்செவிலியெனச்சங்கானைமட்டுவிலிற்றீராத்தெ
ன்னும், பாயபுகழ்த்தமிழெளிதிற்புகட்டினான்வடலியடைப்பமர்
பண்பாள, ஸாகுணவேலாயுதக்குரவனவன்பதத்தையன்பாற்
போற்றித், தாயனையநல்லூர்நாவலர்பெருமானருள்வாழ்விற்சா
ர்ந்திட்டேனல்.

ஸ்ரீமதாறுமுகநாவலதிராவிடசைவவாசஸ்பதயேநம:

இங்ஙனம்

அம்பலவாணநாவலன்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சற்குருமணிமாலை

கா ப் பு.

பூவலயஞ்செய்தமாதவமோருருப்போந்துவந்த
நாவலசற்குருமா மணிமாலைநயந்தியலப்
பாவலநம்பிக்கருண்மாமுறையுண்மைபாலித்தநங்
காவலநாரையிற்பொல்லார்தழவினைகாப்பதுவே.

நூ ல்.

திருவேயருட்செல்வமேசிவமேசிவசிற்குகமே
மருவேமருவின்மலரேமலர்க்கற்பகவனமே
கருவேயிரித்தெமையாண்டிடநீயுருக்கண்டனையே
குருவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சு)

நாயேனையாளவொர்மாநுடக்கோலநயந்துபெற்ற
தாயேயெனைநனிபாராட்டியன்பிற்றழீஇயெடுத்த
மாயாவறிவமுநூட்டினையேயின்பவாழ்வுறுவான்
கூயாளெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(உ)

புன்னெறிக்கேயறிவில்லாப்பருவத்திற்புக்குமுன்று
பன்னரகாழ்விருந்தேனையின்னருட்பார்வைநல்கித்
தொன்னெறிகாட்டியதாதாய்மெய்யின்பந்தொருத்தலென்று
கொன்னெறியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௩)

பொறியேமனஞ்செலயானதன்பின்சென்றுபூங்குழலார்
மறியேய்கடைக்கட்கிரையாகிமாய்ந்தனன்வாய்ந்தவன்பும்
பறியேகொடுத்தனன்பார்ப்பதென்றேறிரின்பதமலர்க்கீழ்க்
குறியேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௪)

கல்லேனன்னுலவைகற்றுணர்ந்தார்தங்கழகத்தினுஞ்
செல்லேனறிவன்பருள்பொறையாறியசீலமொன்று
மில்லேனெந்தாயுய்யுமாறொருபாயமிசைப்பதென்று
கொல்லோவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௫)

தண்டேன்மலர்க்குமுன்மாதரும்பொன்னுந்தரணியுமாய்ப்
பண்டேவருமூப்பகைதவிர்ந்தாண்டருள்பாலிப்பது
முண்டேயருள்கறின்றொண்டர்தம்பாலன்புறவுரிமை
கொண்டேனெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬)

பூவாரயனரியாரையுங்காமப்புரைவழிக்கே
யேவாரின்னார்விசயத்தம்பநாட்டினரிம்மதனார்
தேவேநின்பேர்சொலிந்தெண்டனிட்டேகுவர்தேர்ந்தனம்பாங்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௭)

வீரூவென்கொற்றக்குடைநிழற்கீழ்மணியாசனமே
லேரூவிருந்தரசாள்வதினன்னுன்னிணையடிகீழ்
மாறாதவன்பொடுபிச்சையென்றோர்ந்தனன்வாவென்றெனைக்
கூரூயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௮)

காலோய்ந்திலனமன்கையோய்ந்திலனயன்கன்மசன்மப்
பாலோய்ந்திலன்சென்றுமீள்வதுமாயினன்பாவிபல

நூலோய்ந்திலன்கற்றுமவாய்ந்திலன் ஞான நுவலருட்செங்
கோலோயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧)

உத்தாதநாவுமிறைஞ்சாத்தலையுமெண்ணுதநெஞ்சங்
காத்தாண்டரின்னுருக்காணுதகண்ணுங்கருக்கடந்த
மீத்தானமாள்பொருளேயெளியேற்குவிதித்தனையே
கூத்தாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦)

தொண்டர் தஞ்சீரினையாத்துவைத்தார்பரிசுத்தரருண்
மண்டசுலதியெங்குன்றையர்காவலர்வாலினியாங்
கண்டிடீயதுபாத்தனித்தாயெங்கலிதவிர்த்த
கொண்டலெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௧)

ஆபாயமின்றேயுமநபாயனைவைத்தருண்முறைக்கே
யுபாயங்கொண்டார்குன்றைகாவலர்நீயவையுற்றுமன்ன
வுபாயங்கொள்ளாததுபாத்தனித்தாயிருவோருமொன்றங்
குபாயங்கொளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨)

தேவேமெய்நர்வலநாமத்தைப்பற்றிச்சிறந்தனர்முன்
பாவாணரங்கதுநின்றனைப்பற்றியபான்மையினு
லாவாநினக்கதுருடியென்றேகிறந்தாயதருட்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩)

அண்ணுவென்றன்செயலின்செயலாநின்னருண்மரபை
யெண்ணுமமென்னகங்கொண்டிங்கபேதத்திருந்துநின்பாற்
பண்ணரச்செய்பணி யூறின்றிமுற்றப்பணிக்கவருள்
கொண்ணுவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௪)

நீறருட்கண்மணியெங்கேபஞ்சாக்கரநேர்மையெங்கே
வீறுயர்வைதிகசைவமெங்கேதமிழ்வேதமெங்கே
நூறிக்கலியிலெஞ்சிமானிர்நாள்வந்துதோன்றிலையேற்
கூற்றாளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௫)

சேருவென்றோர்புதுப்புன்மதமேலைத்திசையிலுளோர்
காசொகுவந்ததைக்கண்டதுண்டஞ்செய்தகாட்சிவலி
யீசநினக்கொர்பெருமையேதோவல்திசைக்கவென்னுங்
கூசுமெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௬)

மாதரைக்கண்டுமயங்காதநல்வரவாழ்வுநின்பா
ஸாதரவிற்பெறுமாதவஞ்செய்திலன்னபிரராம்
பாதகர்க்கென் னுமறிவரியோயன்பர்பாக்கியமே
கோதொழியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௭)

ஆன்றெயென்றோதுமவ்வற்புதப்பாடலழகியசின்
மன்றேயுடையவர்பூசையினீயருள்வாய்மலர்ந்த
நின்றேயுமுள் கினன் கண்டேயென்றோதவினித்ததருட்
ருன்றேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௮)

ஞானவொழுக்கம்வறந்ததுட்டக்கலிநாளில்வந்து
ஞானவொழுக்கப்பிரசங்கமாமழைஞாலமெல்லாங்
கானமெனப்பொழிந்தார்ந்தாயருட்புட்கலாவர்த்தமே
கோனமதாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௯)

தண்டாவருட்பிரசங்கப்பெருமழைத்தண்ணமுதைக் [ன்னூல்
கொண்டோர்கொண்டிய்யமற்றெஞ்சியதேரகொள்ளேகோத்தப
சண்டார்க்குமகமென் கால்கள்குளங்குளிற்குட்டிவைத்தாய்
கொண்டாடெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௦)

அஞ்சுமுகமதுதோன்றிடிவாறுமுகம்வருமென்
றெஞ்சலிலாமொழிதந்தாய்மலைக்கிலக்கோநின் னு
நெஞ்சினுணின்றதுதந்தகொலுவுங்கண்ணேர்நின்றதெங்
குஞ்சரவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௧)

நாவலர்பாவலர்ஞானிகளையோகுகனுமெனவே
காவலநாட்டிலிந்நாள்பலர்வாழுங்கருமமெல்லாம்

பூவலயஞ்செய்தபாக்கியநீவந்தபுண்ணியங்காண்
கோவலவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௨)

இருவேறுலகத்தியற்கையென்பார்க்கினியென் சொல்லுகேன்
நிருவோரின் வாயிலைக்காத்தன ஞானத்திருநின்மடக்
குருகாரந்தபல்விகள்வாயிலைக்காத்தன ள்கோமளமே
குருவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௩)

ஞானவரோதயசீனதயாபரநாதகுண
கானதிராவிடவேதபராயணகாருணி
பானசுதாநிதிசாலலோகாதிதபாவநீ
கோனருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௪)

வைதிகசைவநிலைதளராதுவளர்க்கவந்த
மைதவிரகண்டத்தெம்வாழ்வேநின்போலமதிக்கிலிந்தப்
பொய்திகழ்ஞாலத்தில்யாரேயுளர்ப்புரைநெறிகள்
கொப்தெழுமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௫)

யாரேவருகுநர்நின்போலயாரறிவிக்குநர்மற்
றியாரேயிகழும்புகழெனப்புணுகரென்றுமொன்று
யாரேநியமங்கடைபோகவுய்க்குநர்ஞானமதிக்
கூரேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௬)

பொய்யாமணிவிளக்கேநின்றனும்புகன்றவர்பாற்
செய்யாளமருமரோகந்திடநிலைசீலமரு
ணையாதசொல்லலிஞானமுண்டாமிதுநன்றுகண்டாக்
குய்யாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௭)

அடித்தடித்துவக்காரமுன்றீற்றியவற்புதத்தைப்
பிடித்துய்கிலாரதுகோபமென்றேசிலர்பேயருண்மை
விடுத்திறந்தார்தலைமெலமுத்தார்தமைவிட்டதந்தோ
கொடுத்தமெய்யாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௨௮)

ஐயாநின்னாவின்னில்வதாலுமல்தொரரும்பெறலென்
தெய்யாதுநின்னடிகாத்திருந்துயந்தனரெத்தனைபேர்
சையாகசப்பதன்றேநோயெளித்தற்றவிர்ப்பததி
குய்யாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௬)

நீநனிகேதற்றிடித்தேறாதவரெவரின்மொழியா
மேநனியாற்றிடித்தாறாதவரெவரின்னருணின்
காநனியேற்றிடினேறாதவரெவர்காட்சிதந்த
கோநனியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௩௦)

வைதிகநூல்பொதுசைவஞ்சிறப்பென்னும்வாய்மைநெறி
பொய்திகழாதுவரம்புசெய்தாய்புரிபுண்ணியர்கள்
மொய்திகழ்நின்னடிகீழிவாழ்கபன்மூர்க்கார்நெறி
கொய்தெழுமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௩௪)

அருளாரெங்காழித்துரைமுதனல்வரருளிச்செய்த
பொருளாரநாதிதிராவிடவேதத்தைப்போற்றுநெறி
தெருளார்தரமன்வரம்புசெய்தாய்சைவதேசிகவெங்
குருவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௩௮)

நான்மறைபூட்டியநந்தவந்தனைநாகர்முனி
மேன்முறையோரஞ்சிவேதகன்ருர்விரகார்மெய்த்தமிழ்ப்
பான்மறையேதிறந்திட்டதுதம்முட்பரமதென்னே
கோன்முறையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௩௯)

நால்வர்பெருமைப்பிரசங்கப்பாலையந்தன்னின்
பால்வருவார்கடைப்பால்வருவேனிளம்பாலனைநம்
பால்வருவாயென்றுன்பாலையப்பாலையபண்டருட்செங்
கோல்வருமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௪௦)

அஞ்சவருவதுமில்லையுடையாரருட்டமரென்
செஞ்சொற்சருதியதுபவநின்னருட்செய்கைகளின்

மஞ்சகண்கூடெனக்கண்டனம்பேரருள்வாய்ந்தமத
குஞ்சரவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௩௫)

அத்தாநினக்குத்தெரியுமன்றேசண்பையந்தணர்முன்
கைத்தாளக்கோலத்தர்கல்லூரென்றேறியகாரணமென்
சித்தேதபல்லாயிரர்க்கேவீடுகொள்ளைசெறித்ததென்சீர்க்
கொத்தாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௩௬)

ஆரசேசொல்வேந்தர்மறைவாயிலைத்திறந்தாரங்ஙனே
விரைசேர்பொழில்வெங்குருநாதர்பூட்டினர்வேறிலரே
யிருவோரும்வாய்முரியைந்தனர்தம்முனியன்றதென்னே
குரைதீரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௩௭)

நாதாமுன்னாவலர்கோமான்மன்கூனினலிந்துகண்ணின்
நீதோய்தரச்சிவன்பாலிரந்தாரென்பசேர்பிறவிப்
போதாருமப்பிணியேனோர்க்குப்போக்கினரேபுகலென்
கோதீரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௩௮)

சிந்தேதெசொல்வாதபுரிப்பெருமான்றன்முன்றென்மறைக்காத்
தொத்தாரிதழியரேசென்றவரதுகுழந்திலராய்க்
கத்தாவென்றப்புறங்கண்டனரேயெண்ணைகாரணஞ்சீர்க்
கொத்தாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௩௯)

அருளேமுன்னாடிபோகீசுரரருளாகரர்மாற்
கொருசீர்க்குமரணத்தீவிழியாலெரித்தாருதுவே
முருகார்குமரணத்தந்ததென்றலிதின்முற்றதென்னே
குருவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௪௦)

ஞாலத்துளார்நன்னுதீதறியார்நம்மேனாற்பலர்நின்
பாலர்க்குப்போதங்கொளுத்துறநீசெய்தபண்பினரு
ணுலெத்தனைநனிகாலத்தசீலத்தநோன்மைபுநு
கூலத்தவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௪௧)

முப்பாணி ரட்டியின் மும்மைகொள்வாரெம்முழுமுதல்வர்
வைப்பார்மடங்கள் குருபூசைகளன்பர்வைபவங்க
ளப்பாவங்கங்குவழங்கவைத்தாயுன்னருள்வண்மையென்
குப்பாயம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௨)

முன்றேபதார்த்தஞ்சுத்தாந்துவிதம்முடிவென்றுமுறை
தேன்றேய்மறைதந்திரமிரண்டும்மொத்துச்செப்புமுண்மை
வான்றேய்மெய்கண்டவழிப்பயனாமெனவாய்மைவைத்தாய்
கொன்றேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௩)

நீருநெருப்புமுணரச்செய்தார்தமிழ்நேர்மையொர்காற்
பேரருட்காழியிறைவரவர்கொள்கைபேணியநீ
பார்நிலமுற்றுநிதமுணரச்செய்தபான்மையென்னே
கூரருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௪)

மறைமிகுசைவத்தினிந்தைபொருதமனமுதலா
வறைபதினாறுமுன்வேண்டிக்கொண்டாரருணந்தியென்ப
விறைவவியற்றொடுதோன்றினையெய்மிருளிரித்துக்
குறைதவிராறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௫)

சைச்சுட்டினுற்கள்ளங்காட்டிக்கொடுத்தகொணியர்த
மெய்ச்சுட்டினுற்களவைத்தமிழ்த்தோட்டின்விரிபிரசங்
கச்சுட்டினுணிகாட்டிவைத்தாயெங்கலிதவிர்க்கக்
ஞ்சுக்குட்டிமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௬)

இந்நீணிலத்தினின்மெய்ம்மாப்புசுழையெடுத்தெடுத்துச்
சொன்னேன்றையொர்குறையுமில்லாதின்பந்துய்க்குமிள
மன்னையெனநலிவாழவைத்தாயருள்வான்முடிலே
கொன்னேரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ச௭)

ஆளுடையாயெனையன்புடையெனலணையநின்பொற்
ருளிணையேயுறுதஞ்சமென்றன்பர்தழைத்துநின்பச்

குளுறவின் தியிப்பாழ்மாயவாழ்விற்றெடக்கினனெங்
கோளரியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சஅ)

அன்னேயருண்மெய்ச்சிவஞானபோதங்கொண்டானிழங்கீழ்
தென்னேர்முகத்தின் முகமாயிருந்ததிருக்கொலுவே
யென்னேரமுநின்னருட்கொலுவாயெமக்கெய்தியதே
கொன்னேரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சஆ)

கோலாகலரவகீதாகாகணகோகநத
மாலாதரசிவஞானாமிர்தசிவவாகதிப
லீலாதிபமணிவாநாபிமதப்பிரேரகனீ
கூலாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சூ)

கண்ணீர்க்கமலத்தன்பின்னைகணல்வர்தங்காலில்விதி
கண்ணீர்க்கமலமளித்தேதான்மகன்மலைக்கண்விதியா
வண்ணாவந்தோமற்றமைந்திலதேயுத்தென்னையருள்
கொண்ணுவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சூக)

முப்புரஞ்செந்துமென்றோர்கதைமுட்டிமுடித்ததெல்லாந்
தப்பிலர்மூவரையெய்ப்பிலர்வேலைக்குத்தக்கவரென்
றப்புறங்கொண்டதையொப்புறவோர்ந்தனமாவிதென்கொல்
குப்புரவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சூஉ)

ஐயஞ்சிலரடியார்க்கெனியன்னென்றருந்தமிழ்ப்பாப்
பொய்யஞ்சுகொற்றங்குடிபுருந்தார்க்குய்த்தபொற்பிதென்னே
பையஞ்சினார்முதலோர்மன்னுணின்றதைப்பார்த்திலர்கொல்
குய்யஞ்சொலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சூஊ)

மீளலிலாமுத்தியென்றருண்மன்னுள்விகிர்ந்தரவ
ராளைவிழுங்கிகொலம்மதம்பால்வந்தவானையெல்லா [னுட்
மாளச்செய்துட்கொண்டடக்கிக்கொண்டாரிதன்வாய்மையென்
கோளுரையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(சூசு)

ஆள்விழுங்கிக்கொருளவாளெனவந்தவப்புதங்கொல்
கோளிழைகுசிற்றம்பலத்தாரொடுகூட்டுறவி
ஹொருமொருவரொருவரைப்பேணிநீர்நாங்கண்டதே
கோளரியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௫௫)

கண்டவர்தாமுறிந்காணுவருநின் காட்சியொன்றாக்
கொண்டிடஞானவொளிகாட்டினையவர்கொள்பயனுந்
தண்டலிலாதுசமமாவங்கங்குத்தழையவைத்தாய்
கொண்டலெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௫௬)

முப்போழைமையறிவினிலின்றிப்பொய்மெய்யுடல
யாப்பாலிலையென்றிடநின்சைவக்கழகத்தினோர்
வாய்ப்பாடமில்லின்முதியோருங்கேட்டுமகிழவைத்தாய்
கோப்பாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௫௭)

வேதத்தினந்தமுடிவேசித்தாந்தவிழுப்பொருடந்
போதத்தினந்தம்புகுந்தோரறிஞவர்போதமில
நாதத்தரெங்நனறியவல்லாரெங்நனறியவர்தந்
கோதித்தையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௫௮)

தேவாரமென்றருடென்மறைநூலைத்திருமுதல்வ
ராவாவிலக்கங்களாவகுத்தாரெளதாரியத்தை
மாவாழ்மன்றாரென்பொருமைபல்கிடல்வாய்க்களித்தார்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௫௯)

நாடோறுமன்நூள்வருவார்தம்பாற்சந்துநாவலசத்தா
லேடேவருமதைவின்றிமன்றாடுமிறைவரன்பர்
மாடேசென்றங்கைவருந்தவெழுதியவாய்மையென்னே
கோடாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௬௦)

முன்னேபிறந்ததருள்வாசகந்தழுவர்மொழி
பின்னேபிறந்ததுபேணுமிவற்றைமுன்பின்னெனவே
மன்னேர்கொளநம்பியாண்டார்வகுத்தனர்வாய்மையென்னே
கொன்னேரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௬௧)

சொல்லாததைவத்திருமுறைச்சூழலைச்சொல்லியுமன்
பொல்லாதபின்னையெனவொருநாமம்புனைந்தவர்தாந்
சொல்லாரெண்ணதைச்சூழநர்யாரவர்த்சூழிற்பொல்லார்
கொல்லோவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௨)

பெற்றோர்தமக்கதுபொல்லாதபின்னையெனினும்பிறர்
சற்றேறயந்துமன்கொண்டாடவேதந்தைதாயும்வென்
வற்றாததைவத்திருமுறைச்சூழல்வகுத்ததென்ப
கொற்றுவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௩)

திருமுறைதகண்டிடுராசாதிராசமன்சென்னிவள்ளல்
வருமுறையில்லெனிற்பொல்லாதபின்னையெனிரம்பத்
தருமுறையாவர்கொல்லல்ஊநர்யார்க்கதுதான்வசமா
குருமுறையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௪)

என்னுண்டையப்பமவனானிகேரமியைமுதலா
வள்ளியுட்கொண்டதொரானந்தமோபின்னையுத்தரவர்
தள்ளம்வெளிவரவுள்ளுறுமாமுறைகாட்டிறற்றென்னே
கொள்ளருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௫)

பொல்லாதபின்னையிஞல்வருநன்மைபுகுந்துரைக்கிற
சொல்லாஸாவிடலாமேநல்வெண்ணெய்ச்சுவேதுவர்த்
கொல்லேசைவாகமமுற்றுமளித்தவுதவியென்னை
கொல்லோவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௬)

நால்வர்தமிழவைநான்மறைக்குள்ளுறைநான்மறைபோ
நால்வரவற்றைவெளியிடன்மாத்திரநண்ணினே
நால்வரசிவசிற்பத்திதான்வந்தநாதர்களே
கோலவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௭)

சிவமேயருட்சத்திசாதாங்கியமைந்துசெம்முகமாமப்
பவமாரதோமுகத்தாறுமுகமவைபற்றியவை
தவமாரவொன்றெனமானுடமாய்ச்சண்பைசார்ந்ததன்றே
சுவமாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௬௮)

சிவமேயருட்சத்திவாகீசத்ததுவஞ்சேர்ந்துயிருந்
பவமேதுடைப்பவிருமாயைதாண்டிப்பகுதியொர்இத்
தவமார்கொலுவிருந்தப்பரென்றிங்ஙன்றழைத்ததன்றே
சுவமாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௬)

சிவமேயருட்சத்தியாடியிற்றேயந்தநிருநிழற்றத்
துவமார்வியாசசகனத்தினுலாலசந்தரனாய்
சுவமார்நரனென்றபிரயங்காட்டியநயந்ததன்றே
சுவமாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௭)

சிவமேயருட்சத்திதான் பரநந்திதிருந்துவிந்து
பவமாருமாயைப்பகுதியைம்பூதப்படியொருவித்
தவமோங்கவாதபுரிவந்துவாழ்வுதழைத்ததன்றே
சுவமாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௮)

நால்வர்வரவொன்றுநற்சிகபாவநயந்ததன்றே
நால்வர்வரவொன்றுநற்சேடபாவநயந்ததன்றே
நால்வர்வரவொன்றுநற்சகபாவநயந்ததன்றே
கோலவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௯)

நால்வர்வரவொன்றுநற்சீடபாவநயந்ததன்றே
நால்வர்வரவவைநால்வகைவந்தநலங்கடமை
நால்வழிநின்றுநநால்வர்பெறவந்தநான்மையவே
கோலவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௦)

சிவமேயருட்சத்தியாமுருவாஞ்சிவகாமியென்றந்
தவமாரிருமைத்தனமாமயிர்தந்தகுமுத்தியாஞ்
சிவமேயிருமைச்சுடராமிருமைத்திருநல்குமாங்
சுவமாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௧)

இருமைத்திருநல்குமீருணர்வாமிவ்விரகசிய
மொருமைத்திருவுருவேயந்தருளாமின்புதுபயமா
மிருமைக்கெழுமைக்குமெம்மைக்குமெங்களிர்ஞ்செல்வமாங்
குருமெய்த்தவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௨௨)

நானேயறிசுவனச்செல்வமேன்மையநான்முகன்மா
 றானேநொடிப்பவன்ருமேயறிசுவர்தன்மயமாந்
 தேனேயநநியச்செல்வருள்வீட்டிற்றினைப்பதன்றே
 கோனேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௭௬)

அச்செல்வமாமருட்பால்வேட்டெம்மாரருளாகரவின்
 பச்செல்வமாஞ்சண்பைகாவலர்செய்யருட்பால்வழியை
 யிச்செல்லுலகினிலயாவர்வல்லார்சொல்வெண்ணிடத்தான்
 குச்செல்வவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௭௭)

இருபாற்படுமவ்வொருபாலேவேட்டெம்மியற்சண்பையா
 ரிருபாற்படுமவ்வொருபாற்பொருளையிறைஞ்சினரா
 மிருபாற்படுமவ்வொருபான்மொழியையெடுத்தொலித்தார்
 குருபாற்கொளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௭௮)

ஈரொலியேசிவஞ்சத்தியதாமியரூரகமா
 மீரொலியேமறைதந்திரமாங்கலையாவையுமா
 மீரொலியேபுத்திமுத்திகளாமெப்பொருள்களுமாந்
 கூரொலியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௭௯)

மும்மைம்குமுப்பயனோங்கவென்றேயெம்முழுமுதல்வ
 ரம்மையப்பாவென்றமுதாங்கருளியழைத்தருளிச்
 செம்மையப்பாலுண்டதுதமிழாகித்தெவிட்டிற்றன்றே
 கும்மையிலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௮௦)

சூலையென்றுற்றதுசூலையன்றேயதுதொல்கிவத்தின்
 பாலதுவாய்வயின்பாலதுவாயுரைப்பாலதுவாய்
 வாலியதென்நமிழ்ப்பாலதுவாய்வந்தமாமறையே
 கோல்வெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௮௧)

வல்வழக்கென்றதுவல்வழக்கேயதுவான்பதிமன்
 றெல்வழக்கார்பசுபாசத்தொடர்பினைத்தாய்மைசெய்த
 வல்வழக்கேயதுமாமறைமூலமன்றேமறுப்பார்
 கொல்லெவராறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௮௨)

வேறினியென்னேவிளம்புவமன்றினுள்வேதியர்தாந்
 தேதவெழுதியவொவ்வோரெழுத்துஞ்சிவலிங்கமே
 பேற்றான்வாசகமாமறைமூலம்பிறங்கிற்றன்றே
 கூற்றாளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அசு)

தோடென்றதிவிப்பதேயென்றுமுற்றுதுதொன்மொழியின்
 பிடுயர்தாரதமவேதமென்றும்பொருட்பெற்றியுளப்
 பாடுவல்லாரருட்பாடுவல்லார்கிவப்பாடுவல்லார்
 கூடருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அசு)

பாடுமிவ்வேதுவினான்மறைக்குள்ளுறைநான்மறையே
 தோடுடைத்தென்றமிழ்நால்வர்மொழியென்றதாய்மையினைப்
 பிடுடையோர்கொள்வருழநன்கிலாதவர்பேயர்கிலர்
 கோடுவராறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அரு)

நாலுசிவங்கனெந்நாட்டினில்வந்தருன்னமைபெற்ற
 நாலுபிறப்பிலெழுதோற்றத்தெண்பத்துநான்கிலக்க
 நாலுயிர்மாத்நிரமோவரியாதிரநாவுமன்றே
 கூலவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அசு)

சுருக்கம்வியாகரணம்மாதிசாத்திரசாலமெல்லா
 மொருக்கிமுடிந்தமறையிடத்தேமறையொண்டமிழி
 னிருக்கினிலையவைபூட்டியபூட்டையிரித்தவன்றே
 குருக்கொளெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அள)

அற்புதமொன்றுகொல்பல்கோடியாய்விரிந்தண்டமெலாம்
 வைப்பெனலாம்பிரமணவலியினைவாய்திறந்து
 செப்பவுமொப்பிலர்தென்றமிழ்க்கியாரிவார்தீயர்கெட்டேன்
 குப்பொலியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அஃ)

சோதியற்றும்புக்கதொன்றோவதுதன்சொந்துய்க்கவென்றே
 காதலிற்கொள்ளையளித்தன்றகத்திற்களவியல்செய்
 நாதரிற்சேய்தன்நமிழ்மேலதாமெனநாட்டிற்றன்றே
 கோதகலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (அக)

காக்குந்தலைவர்க்குச்சாரூப்பியந்தந்நுகாத்ததொன்றோ
தாக்கும்பனைகட்கன்றூண்க்கிப்பெண்மைதகவளித்து
மோக்கம்புகுத்துதமிழ்மேன்மையெங்குமுடிந்ததம்மா
கோக்கந்தவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூ)

காசினிக்கேநரனாயின்னுகாட்டியுள்ளமெல்லாந்
நூசில்வெள்ளாணைப்பவனிசெய்காலையிற்றெல்லுலக
மாசின்னூணர்தரவெட்டவெளியினில்வந்தநன்றே
கூசொழியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூக)

வெளியேயும்வந்துபின்வெள்ளத்தள்ளம்மெனமேவுங்கொலென்
றொளியேபநமோநமகெற்கினின்னுற்றதென்னுண்மைசொன்னார்
களிபாருபமன்னியகுருநாதர்கைம்மாறத்தக்கென்
கொனுவார்கொலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூஉ)

கண்ணன்றலையிலடிசூட்டியைந்தக்கரமுரைத்துத்
நிண்ணஞ்சிவனருள்பாவித்தமாமுனிசெப்பித்தின்றேற்
பண்ணந்திருத்தொண்டர்காதையெவ்வாறெவர்பற்றவல்லார்
கொண்ணம்பவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூங)

செய்தவர்செய்முறைசெய்கைபயனித்திடுங்கடம்மா
லெய்துமன்றேபிரமாணமென்பாரில்தெண்ணுநர்க்கே
மெய்தருநால்வர்கொழிப்பிரமாணம்விளங்குமிருள்
கொய்தருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூச)

பண்ணார்பொழில்வண்ணெய்மெய்கண்டநாதன்பயின்மரபி
ளண்ணநின்றேருசம்பிரதாயத்தடைந்தவரே
கண்ணர்தமிழ்மறைமேன்மைகைகண்டகருத்தருள்
கொண்ணவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூடு)

மூலருரைத்தமொழியொன்றுமேயெம்முதுதமிழின்
பாலதுவாயுதன்பாலதுலாநந்தபாரமிய
ஞாலமதியவிசைத்ததென்றூலினாஞ்சொல்வதென்
கோலவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(கூசு)

புகலியர்கோன் மன்றுறைசையிற் புக்குப்புரிதமிழின்
 றகுமணமீண்டுமணக்கின் றதென்றுதடைப்பட்டுநின்
 றிகலிறுமந்திரம்பலிடீத்திப்பாலெடுத்தார்
 குகலியெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(க௭)

ஆதியுலாவொன்றங்காதிபுலாசவருட்பரியின்
 மீதிலுலாச்செய்துவிண்ணிலுலாவந்தவித்தகராற்
 போதவுலாச்சிவசாதவுலாச்செய்புகழிதென்னே
 கோதகலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(க௮)

சேரலர்ச்சேர்ந்துகைலேமலையிறைசீரரங்கி
 னேரரங்கேறியவாதிபுலாத்தமிழ்நேர்மையென்னே
 சேரலர்ச்சேருநரென்பதுசொல்லினிற்றிருங்கொலோ
 கூரருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(க௯)

முன்னேயிமயத்திருமணநாளினின்முதுணர்வின்
 மன்னாங்குறுமுனிதென்னுட்டவர் தமிழ்வல்லர்மறை
 பன்னாயகவதுசொன்னுயெனிற்சென்றுபார்ப்பலென்றார்
 குந்நேரவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௧௦௦)

மணக்காலேவந்தருண்மாதவன்பால்வளர்வண்டமிழ்தா
 னிணக்காலேவேலற்குமுன்வந்ததாயருணேரமுன்றக்
 கிணக்காலையென்றென்றுநின்னுமூக்காலேகிளர்ந்ததன்றே
 குணக்காலையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௧௦௧)

விரித்ததிருமுறையீராறுஞ்சைவம்விளைநிலமே
 பரித்தபன்னாங்குசித்தாந்தமுமங்கட்பயில்வினைவே
 தெரித்ததமிழ்ப்புவிச்செங்கோலரசுசெலுத்திடவங்
 குரித்தருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௧௦௨)

சீரார்வைவழிவந்தமெய்கண்டதேவர்முதற்
 பேரார்சூரவர்முன்னாட்சித்தாந்தப்பெரும்பயனைப்
 பாரோர்கொண்டியப்பகுந்தனித்தாயருட்பண்பின்மதித்
 கூராரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே.

(௧௦௩)

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தமென்றோதுமெய்த்துநெறியை
வைத்தாண்டசைவருலதெய்வமேயுண்ணைவாழ்த்துமன்ப
ரொத்தார்திசைக்கென்வணக்கமெஞ்ஞான்னுமுறுகவருட்
கொத்தாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௪)

நின்னருட்சைவசித்தாந்தப்பெருநிநியனித்த
தென்னெனநீன்கைலாயத்தொராஸடியேயந்தது
துன்னியகொற்றங்குடியானிடைப்பெற்றசொத்தென்றனை
கொன்னருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௫)

சித்தாந்தநூலுட்டெளிவுரைகேட்கச்சிறிதுசிரித்
தத்தாமுன்னான்பிரகாசமாய்தருண்மரபி
னெத்தாம்பொழுதுசிவஞானமாமுய்த்துணர்கவென்றாய்
கொத்தாரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௬)

அப்பாமெய்ச்சைவவரசேவையாக்கிரவாசனமேற்
துப்பார்நல்யோஐற்ககாசினனாயமர்நுய்யகொலு *
வெப்போதுமென்னுளங்கொண்டேன்கலியுமிரிந்ததன்றே
குப்பாயம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௭)

அருட்பாவென்றோதுமம்மெய்ம்மொழிவேற்றுமையத்தனைக்கும்
பொருட்பான்மைபெற்றதைச்சைவமுறைக்கேபொருந்துமென்
மருட்பாக்களைந்தத்திருமுறைமேன்மைவரம்புசெய்தாய் [அ
குருப்பார்வையாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௮)

தேவேகுளத்தினிலம்மேயப்பாவென்றுதேம்பியழு
முவாட்டைப்பச்சிளம்பாலனின்வந்தமுறையதனாற்
தேவாரம்வாசகமேமறைசீரருட்பாத்தெனின்தாங்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௦௯)

சீரார்திருமணவினையாடிவெண்ணெய்த்தெருவினுறு
மீராட்டைப்பச்சிளம்பாலனின்வந்தவியல்பதனா
லேரார்சித்தாந்தஞ்சித்தாந்தமற்றல்லனவேற்பவரார்
கூராரெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௧௦)

வெண்ணீறும்பொன்னொளிமேனியுங்கண்மணிவீறழகும்
பண்ணர்சிவப்பிரசங்கக்கொலுவும்பழுத்தபண்பு
மெண்ணாரின்செம்முகமண்டலமுந்நெஞ்சிருத்திவைப்பாய்
கொண்ணீயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (ககக)

ஐயாமெய்ச்சைவவரசேயொர்விண்ணப்பமம்புவியிற்
பையாரரவல்குலார்மாயப்பாழிற்படருமெனைக்
கையாதுதின்னருட்கைகொடுத்தாளக்கடனினக்கே
சூய்யாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௮)

அழுக்காறடைந்திங்கிழுக்காற்றில்வீழ்ந்திட்டலைந்துமந்தோ
வொழுக்காறுகாட்டிவழுக்கோம்புதுட்டவவரிமக்கள்
விழுக்காற்றிலெண்ணைவழுக்காதருளுகமெய்ம்மையன்பர்
சூழுக்காக்குமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௩)

குற்றங்களைந்துகுணங்கொள்ளலேநல்லகொள்கையென்ப
குற்றங்கள்கொண்டுகுணநீக்கலேநல்லகொள்கையென்றே
சுற்றவர்பாலிருந்தெங்நனங்காலங்கழிப்பன்கண்டாய்
கொற்றவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௪)

தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டுதாந்தமுள்ளே
காமுறல்செய்பமன்குற்றறிந்தாரென்பகாரியமஃ
தாமிந்தநாளினிலெங்நன்கொலோசென்றதையவையோ
கோமுந்துமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௫)

ஐயதின்னன்பர்குழுவியன்யார்மற்றகற்றுகென்ப
பொய்யனநிமுகமில்லாதவன்கடைபோயொழியா
துய்யநம்பால்வருகென்றளிப்பாய்மெய்யுணர்வளித்த
சூய்யவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௬)

நன்றேயுகமன்றிதேயுகவெந்நாயகமே
நின்றேயமார்சைவதேசிகக்கோலமுநின்பெயரு
மென்றேயுமெள்ளவும்மறவாவரமீந்தருளாய்
சூன்றேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கக௭)

நான்செய்கருமங்கள்பூசைசெபந்துதினானமெல்லாங்
கூன்செய்பிறைச்சடையார்கொள்கைநாட்டுகுருமுதனீ
தான்செப்ததேயருடான்செப்ததேசிவந்தான்செப்ததே
கோன்செயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௧௮)

ஐயவினாக்கள் பலவுளவின்னுமவற்றைநின்சீர்
பெய்புமவைவிடைச்சொல்லின்விரியுமென்பீதியினுற்
பையநிறுத்தினன்காலங்கண்டேபகரப்பணிப்பாய்
சூய்யவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௧௯)

சித்தர்கண்ஞானிகள்சத்தியயோகிகள்செய்தவத்தர்
முத்தர்கள்கூடியபத்தவிலாசத்தின்முந்திநிற்குந்
சுத்தகொலுவெனக்கெவ்விடைபென்றுகொறொற்றுவிப்பாய்
கொத்தருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨௦)

ஈயாதலோபிகள்வாயிலேக்காத்திட்டிரந்திந்
கோயாநின்ருர்பலர்பிச்சைபுக்காயினுமுண்பதலாற்
சீயானவர்துமைச்சிந்திப்பனோவுன்றன்சேயலனோ
கூய்யெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨௧)

கங்கைக்கரையிற்கபிலைகொல்வார்கிலர்காதுகர்பா
லிங்கெத்தனையருநா லுரைத்தென்னவையேற்றுண்மகிழ்
பொங்கியும்பின்புபுறம்பழிப்பாரிவர்போங்கதியென்
கொங்கலராறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨௨)

நின்னருளாற்சுண்பைமன்னருளாற்சொல்லினேரரசு
தன்னருளாற்சுந்தரனருளான்மண்சான்மொழியா
னின்னருளாலன்றியானறிந்தேன்கிலவென்பதென்னை
கொன்னரனாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨௩)

ஈனவுலகினிற்பொப்புறங்கூறியிகல்வினைக்குந்
தீனரமிருத்தனர்நீதிபிழைத்ததுதீமையெங்கு
மானதுலகினிலைழைபிழைப்பதெவ்வாறருளாய்
கோனருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௨௪)

பொய்யனிவன் சற்றுநேரிலனென் றுனைப்போதிப்பர்காண்
வெய்யரவருரைகொண்டெனியேனைக்கைவிட்டனையே
லுய்யுநெறிபிறிதில்லையப்பாவெங்களுத்தமனே
குய்யவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௩)

நின்பெயரேசொலியாசேதிமாசலநேர்ந்தவரு
மன்பினறுசுவைவர்க்கமொடன்னமருந்துகில்பொன்
னின் புறவெய்திமன் சம்பன்ன ராகுபவிங்கிதென்னே
கொன்புரியாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௪)

நின் னருணூல்கற்றுநின்னெறிக்கேநின்றநேர்மையர்தா
மென்னவரேனுமற்றென்னவரேயெவரென்னெனதாரு
சொன்னவையேனுமன் சொன்னவையேசெய்தொழும்பனியான்
கொன்னருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௫)

ஐயாநின்மெய்ச்செயலெல்லாமெமக்கிங்கருட்செயலே
யையாநின்மெய்க்கொலுவெல்லாமெமக்கிங்கருட்கொலுவே
யையாநின்மெய்மொழியெல்லாமெமக்கிங்கருண்மொழியே
குய்யாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௬)

தேவேசதாசிவமன்றேமறைகளுந்தித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேசிவாகமந்தித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேபுராணங்கடித்தித்தது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௭)

தேவேசதாசிவமேயிதிகாசமுந்தித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேயிருதியுந்தித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேதமிழ்மறைதித்தித்தது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௮)

தேவேசதாசிவமன்றேசித்தாந்தங்கடித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேபலகலைதித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேபலமொழிதித்தித்தது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (க௨௯)

தேவேசதாசிவமன்றேசுவையன்னேதித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேயயனரிதித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேசுரர்நரர்தித்தித்தது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௨)

தேவேசதாசிவமன்றேநின்னுள்ளமுந்தித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேநின்வாய்மொழித்தித்தது
தேவேசதாசிவமன்றேநின்றன்செயறித்தித்தது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௩)

தேவேசதாசிவமன்றேநின்செய்கைசிறக்குநெறி
யோவாதுஞற்றிமுன்பின்னாபுடலுயிராயுறவாய்க்
காவேநினக்கொருகைத்துணையாய்க்கண்ணுமாயதென்ப
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௪)

தேவேசதாசிவமன்றேமுத்தின்நிருச்சின்னத்துரை
பாவார்துறையிலருளியவாவெவ்வமயத்திலு
நீவாயழைக்குமுன்னேனென்றுநின்புடைநிப்பதுகாண்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௫)

தேவேசதாசிவமன்றேநீசென்றதிகைகளெல்லா
மாவாவிடமும்பொருளுந்தந்தேவலுமாங்கமைத்துத்
தாவாதுநின்பிரபுத்துவசீலத்தைத்தாங்கியது
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௬)

தேசமெலாம்புகழ்தேவேநின்பாதத்திருப்பொடிதான்
வாசநன்சூட்டுறுமான்மதமேயெனுண்மான்மத்தை
கீசிமற்றோட்டுறுமாமருந்தேசிரமேற்கொண்டன்
கூசொழிபாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௭)

நின்னடித்தொண்டர்தந்தொண்டர்தந்தொண்டர்தந்நின்மல
ப்பூம், பொன்னடிப்பொன்னடிப்பொன்னடிப்பாதுகைப்பூம்
பொடியா, லின்னடிப்பாலகன்மண்விளையாட்டையியற்றினன்
யான், கொன்னொடித்தாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (௧௩௮)

நீபோற்றுமெய்ப்பொருள்பொன்னம்பலமென்றுநின்னைவிடா
தாய்ப்போற்றுமெய்ப்பொருள்பொன்னம்பலமிதினாந்தரமென்
சேய்ப்போற்றுமுக்கட்கரும்பின்சுவைகண்டதீங்கரும்பே
கூய்ப்போற்றுமாமுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கஙகூ)

தேவேநினக்குமுன்னெல்லைபின்னல்லைநிருந்துவண்ணை
மேவார்புகழ்த்தில்லைநான்குநின்சீர்ப்படைவீடுகொண்டு
பாவாரமுசுதிற்றம்பலந்தாரருள்பார்க்கனித்தாய்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசு0)

எந்நாட்டினுமுயர்தென்னாடுசெய்தவிருந்தவத்தாற்
பொன்னாட்டினுமுயர்நீநன்னாட்டிப்புரியுநல்லா
ரிந்நாட்டிருப்படைவீடபைந்தோயெனையேன்றுகொள்வை
கொன்னாட்டிமாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசுக)

தேவேயருளுகசெல்வாவருளுகதெய்வவருட்
காவேயருளுககண்ணையருளுககண்மணியுட்
பாவாயருளுகபாலனையாண்டருள்பாலித்திடுங்
கோவேயெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசுஉ)

மாலார்பிறவியின்மாயந்தேனடைக்கலமங்கையர்தம்
பாலேதிரிந்தலைந்தெய்த்தேனடைக்கலம்பாழ்மலமாந்
தோலாவிடமொழித்தாள்வாயடைக்கலந்துய்யவறு
கூலாவெம்மாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசுகூ)

எப்பொருணுலையுமொப்பவொட்டாதிங்கிரும்பகைசெய்
தப்பழுக்காறுகொன்றொப்புரவாண்மைகொள்சாறுக்கடந்
துப்பினிம்மலைசமர்ப்பணஞ்செய்தனன்சோதிநின்பாற்
குப்புரவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசுச)

புண்ணியநின்னருண்மேன்மையெங்கேயென்றன்புண்மை யெங்
பண்ணியலுந்துதிமாலையென்றோர்குற்றம்பண்ணினா [கே
லண்ணின்சேயன்பினாலமைத்தேன்பொறுத்தாண்டருள்சாட்
குண்ணியவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசுரு)

திருவுமெய்ச்செல்வமுஞ்சீர்த்தியுமாயுநந்தேசுமருள்
வருமுறைமுத்தியுஞ்சித்தியுநின் சைவமாமரபின்
மருவினர்க்கென்றுமவழங்குவிப்பாயருள்வான் முகிலே
குருமரபாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கச௭)

முத்துச்சிவிகைத்தமிழ்த்துரைவாய்மூர்முணிகள்வெள்ளை
மத்தத்தந்திப்பவணிப்பெருமான் மணிவாசகஞ்சொல்
சித்தக்குலபதிதந்திருப்பா தஞ்சிறந்துவெல்க
கொத்தொத்தவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கச௮)

மங்கையர்தம்முளரசிகுலச்சிறைமாவழுதி
துங்கமன்சேரர் திருமூலரம்மைநந்துயசண்டி
சிங்கர்குமுத்தனித்தொண்டர் தஞ்சீர்வெல்கதேனிதழிக்
கொங்கலராறுமுகநாவலசற்குருசிகாமணியே. (கசஅ)

திருத்தொண்டர்தந்திருவந்தாதிபாடியசீர்கொணம்பி
திருத்தொண்டர்மாச்சுதைசேவித்தஞன் றைநகர்ச்செலீவனார்
பெருத்தொண்டபயரநபாயர்சீர்வெல்கபேசுபுகழ்க்
குருத்தொண்டவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கசக)

மெய்கண்டநாதசித்தாந்தசைவத்துரைமேலையருள்
கைகண்டநந்திமறைஞானசம்பந்தர்சார்முகிலின்
மைகண்டகொற்றங்குடியார்புகழ்வெல்கவல்வினையக்
கொய்கண்டவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கரு0)

பிணக்குப்புறமதநூல்களொரீஇச்சிவம்பேணியதி
னிணக்குசித்தாந்தமரீஇச்சிவசாதனமேன்றுகொண்டு
தணப்பிலிதப்பெருவாழ்விற்றெண்டர்தஞ்சார்புவெல்க
குணக்குலவாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கருக)

பூதலம்வாழ்கதண்பொன் முகில்வாழ்கபுவிபரசர்
வேதசிவாகமமெய்த்தமிழ்வேதம்விளங்குசிவ
போதசித்தாந்தமன்னீழீவாழ்கமெய்ப்பூரணவெங்
கோதகலாறுமுகநாவலசற்குருமணியே. (கரு௨)

நூற்பயன்.

பத்தியினுற்சற்குருமணிமாலேபடிப்பவர்க்குச்
 சித்தியுமுத்தியுமீவாரமுகுகிற்றம்பலத்தார்
 கொத்தருளாறுமுகநாவலசற்குருமணியா
 வித்தலங்காத்துக்கடப்பாடுபுண்டவியைபினன்றே.

நாவலசற்குருமாமணிமாலேநயந்துட்கொள்வார்
 நாவலராய்ப்புவிதாவலராய்ப்பொன்னிஊட்டினெழிற்
 காவலராயருட்கண்வரையின்பக்கட்டமுதாந்
 தேவலராவர்சிற்றம்பலத்தாரடிசேர்ந்திருந்தே.

சற்குருமணிமாலே முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவன்றிருவடிவாழ்க.

ஆறுமுகநாவல னடியினைபரவுதுந்
 தேறுமுகவின் பந் திகழ்தரற்பொருட்டே.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தபரமாசார்யபரப்பிரம்மணே நம:
 ஸ்ரீமெய்கண்டநாததீர்த்தநந்ததேசிகேந்த்ரேப்யோ நம:
 ஸ்ரீவிருஷபஸ்வாமிசரணகாருண்யவாகீசேப்யோ நம:
 ஸ்ரீமதாறுமுகநாவலதிராவிடசைவவாசஸ்பதிப்யோ நம:

நீ ந சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

